

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.9.2009
KOM(2009) 472 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**om arbejdet i det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser i perioden marts 2007-
marts 2009 og et forslag til revideret adfærdskodeks for den faktiske gennemførelse af
voldgiftskonventionen (90/436/EØF af 23. juli 1990)**

{SEK(2009) 1168}

{SEK(2009) 1169}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**om arbejdet i det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser i perioden marts 2007-
marts 2009 og et forslag til revideret adfærdskodeks for den faktiske gennemførelse af
voldgiftskonventionen (90/436/EØF af 23. juli 1990)**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Formål og sammenhæng	3
2.	Arbejdet i det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser fra marts 2007 til marts 2009.....	4
2.1.	JTPF's konklusioner om sanktioner og interne afregningspriser	4
2.2.	JTPF's konklusioner om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen	6
3.	Voldgiftskonventionen og beslægtede spørgsmål.....	9
4.	JTPF's nuværende og fremtidige arbejdsprogram.....	10
5.	Kommissionens konklusioner	10
	BILAG.....	12
	UDKAST TIL REVIDERET ADFÆRDSKODEKS FOR DEN FAKTISKE GENNEMFØRELSE AF KONVENTIONEN OM OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING I FORBINDELSE MED REGULERING AF FORBUNDNE FORETAGENDERS OVERSKUD.....	12

1. FORMÅL OG SAMMENHÆNG

1. Interne afregningspriser er de priser, til hvilke en virksomhed overdrager fysiske varer og immaterielle aktiver eller yder tjenester til forbundne foretagender. Af skattemæssige hensyn er det et grundlæggende princip, at de betingelser, der er knyttet til sådanne overdragelser, ikke bør afvige fra dem, der ville blive fastsat mellem virksomheder, som ikke er forbundne. Dette princip omtales som "armslængde"-princippet og er internationalt anerkendt, om end det ikke anvendes universelt. Det er fastlagt i artikel 9 i OECD's modeloverenskomst (OECD Model Tax Convention). OECD har udstedt retningslinjer¹ for anvendelsen af armslængdeprincippet for at kunne vurdere interne afregningspriser i forbundne foretagender.
2. Inden for Den Europæiske Union (EU) er armslængdeprincippet og tilhørende OECD-retningslinjer accepteret og anvendt i alle medlemsstater. Fortolkningen og anvendelsen af OECD's retningslinjer kan imidlertid variere fra det ene land til det andet. Forskellige fortolkninger kan føre til usikkerhed for skatteyderne og kan også påvirke det indre markeds korrekte funktion, idet det samme overskud kan blive beskattet to gange (dobbeltskatning).
3. Hurtig og effektiv ophævelse af eventuel dobbeltskatning som følge af en regulering af interne afregningspriser eller forskellige fortolkninger af OECD's retningslinjer er et vigtigt spørgsmål i det indre marked. Alle EU-medlemsstaterne vedtog derfor i 1990 en multilateral konvention "om ophævelse af dobbeltskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud" ("voldgiftskonventionen"²).
4. Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser (JTPF), som er en ekspertgruppe, blev oprettet af Kommissionen i oktober 2002 efter en meddelelse fra Kommissionen i 2001³. JTPF's mandat er at finde pragmatiske løsninger på problemer, der opstår i forbindelse med anvendelsen af armslængdeprincippet, og at sikre, at eventuel dobbeltskatning ophæves.
5. Kommissionen har aflagt rapport om JTPF's aktiviteter i tre meddelelser. Den første meddelelse⁴ indeholdt en adfærdskodeks⁵ for voldgiftskonventionen, hvor det blev tilstræbt at sikre, at voldgiftskonventionen fungerer mere effektivt. Den anden meddelelse⁶ indeholdt en adfærdskodeks⁷ for dokumentationskrav vedrørende interne afregningspriser inden for EU - EU's transfer pricing-dokumentation (EU TPD). I EU

¹ "Transfer pricing guidelines for multinational enterprises and tax administrations" (OECD's retningslinjer vedrørende interne afregningspriser for multinationale virksomheder og skattemyndigheder).

² EFT L 225 af 20.8.1990 - Konvention 90/436/EØF.

³ Meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg fra Kommissionen: "På vej mod et indre marked uden skattemæssige hindringer - En strategi for fastsættelse af et konsolideret selskabsskattegrundlag for virksomheders aktiviteter overalt i EU", KOM(2001) 582 endelig af 23.10.2001.

⁴ EUT C 122 af 30.4.2004, s. 45.

⁵ EUT C 176 af 28.7.2006, s. 8.

⁶ EUT C 49 af 28.2.2006, s. 23.

⁷ EUT C 176 af 28.7.2006, s. 1.

TPD-adfærdskodeksen blev det tilstræbt at sikre en sammenhængende fremgangsmåde ved at angive den type dokumentation, som medlemsstaterne skal anmode om og acceptere med henblik på deres egne regler for interne afregningspriser. Den tredje meddelelse⁸ indeholdt retningslinjer for forhåndsftaler om interne afregningspriser (APA-aftaler) i EU. APA-aftaler anses for at være et effektivt redskab til tvistundgåelse, idet de på forhånd giver vished om, hvilken metode der anvendes på interne afregningspriser.

6. I den foreliggende fjerde meddelelse aflægges der rapport om JTPF's arbejde i de sidste to år, og i bilaget præsenteres en revideret adfærdskodeks for voldgiftskonventionen. En overvågning af anvendelsen af den eksisterende adfærdskodeks har vist, at det mål på tre år for løsning af en sag, der er fastsat i adfærdskodeksen, var vanskeligt at overholde, og at det var nødvendigt at præcisere proceduren yderligere for at sikre en løsning inden for tidsrammen på tre år. Der foreslås derfor en række revisioner med det formål at sikre den nødvendige præcisering af konkrete bestemmelser i voldgiftskonventionen.

2. ARBEJDET I DET FÆLLES EU-FORUM FOR INTERNE AFREGNINGSPRISER FRA MARTS 2007 TIL MARTS 2009

7. I denne periode vedtog JTPF to rapporter: for det første en rapport om sanktioner og interne afregningspriser, som blev vedtaget med enstemmighed, og for det andet en rapport om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen med adskillige forbehold med hensyn til tynd kapitalisering. Disse rapporter udsendes som arbejdsdokumenter sammen med denne meddelelse. JTPF-henstillingerne, som er indeholdt i JTPF-rapporten om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen, er blevet indarbejdet i den reviderede adfærdskodeks for voldgiftskonventionen i bilaget til denne meddelelse.

2.1. JTPF's konklusioner om sanktioner og interne afregningspriser

8. I det første arbejdsprogram for JTPF blev spørgsmålet om sanktioner anerkendt som et vigtigt problem for multinationale virksomheder. Dette emne blev behandlet af JTPF ved to lejligheder: da et medlem af forummet, professor Maisto, gennemførte en undersøgelse for bedre at kunne vurdere, hvordan EU-medlemsstaterne håndterede sanktioner, og da JTPF drøftede dokumentationskravene vedrørende interne afregningspriser.
9. Dette arbejde bekræftede, at EU's medlemsstater har regler, som tager sigte på at håndhæve de skattepligtiges overholdelse af den nationale skattelovgivning. Disse regler kan variere meget fra den ene medlemsstat til den anden. Hvad angår afregningspriser anvendes sanktioner normalt i tilfælde af manglende overholdelse af dokumentationskravene vedrørende interne afregningspriser, manglende samarbejdsvilje fra en skattepligtigs side og for lav ansættelse af overskud.
10. Sanktioner kan tage form af enten pengemæssige afskrækkelsesmidler, f.eks. et tillæg eller en ekstraskat, der som følge af for lidt betalt skat pålægges ud over det for

⁸ KOM(2007) 71 endelig af 28.2.2007.

lidt betalte beløb, eller andre foranstaltninger, f.eks. omvendt bevisbyrde, når en skatteborger ikke har handlet i god tro.

11. Sanktioner skal altid skelnes fra renter på for sent betalt skat, der pålægges som erstatning for pengenes tidsmæssige værdi.
12. Hvad angår sanktioner i forbindelse med transfer pricing-dokumentation mente JTPF, at spørgsmålet allerede var behandlet i adfærdskodeksen for transfer pricing-dokumentation, hvor der fremsættes følgende henstillinger:

"Medlemsstaterne bør ikke pålægge dokumentationsrelaterede sanktioner, når de skattepligtige i god tro, på passende vis og inden for en passende frist overholder reglerne om standardiseret og sammenhængende dokumentation som beskrevet i bilaget eller den pågældende medlemsstats interne dokumentationskrav og anvender denne dokumentation til at fastsætte deres priser i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

...

Skattepligtige kan undgå sanktioner for manglende samarbejdsvilje, hvis de har valgt at anvende EU TPD-modellen, og hvis de på specifik anmodning eller i forbindelse med en skatterevision på passende vis og inden for en passende frist leverer supplerende oplysninger og dokumenter ud over det, der kræves i EU TPD, som omhandlet i punkt 18."

13. I betragtning af, at sanktionsordninger falder ind under den nationale lovgivning, og i erkendelse af, at EU's medlemsstater normalt ikke anvender særskilte sanktionsordninger på reguleringer af interne afregningspriser, bemærkede JTPF, at vekselvirkningen mellem interne afregningspriser og sanktioner var et spørgsmål, der skulle afklares ved hjælp af medlemsstaternes eksisterende sanktionsordninger.
14. JTPF enedes imidlertid om tre yderligere konklusioner:
 - a) Hvad angår sanktioner i relation til reguleringer af interne afregningspriser, anerkendte JTPF, at interne afregningspriser (transfer pricing) ikke er en eksakt videnskab; der vil sædvanligvis være en række muligheder for at nå frem til armslængdeprisen. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt, at skattemyndighederne automatisk pålægger en sanktion - uden at overveje sagens realiteter - udelukkende på grund af noget, der viser sig at være ukorrekt transfer pricing.
 - b) Hvad angår annullering eller formindskelse af sanktioner, hvor sagen har været genstand for en procedure med gensidig aftale (MAP-procedure) i henhold til en dobbeltbeskatningskonvention eller en procedure i henhold til voldgiftskonventionen: i princippet reduceres eller frafalder sanktioner normalt efter en nedjustering af en afregning, som oprindeligt er foretaget mellem den skattepligtige og skattemyndigheden, eller efter en aftale mellem de skattemyndigheder, der er involveret i MAP-proceduren eller proceduren efter voldgiftskonventionen, om at reducere reguleringen af de interne afregningspriser. JTPF anså det for passende endnu en gang at påpege, at sanktionen bør reduceres i rimeligt forhold til en nedjustering. Dette vil bringe sanktionen i overensstemmelse med de endelige, aftalte interne

afregningspriser. Dette vil imidlertid ikke nødvendigvis gælde for strafferetlige sanktioner eller sanktioner, der anses for alvorlige i henhold til voldgiftskonventionen.

- c) For så vidt angår voldgiftskonventionen og muligheden for at nægte adgang til brug af konventionen i tilfælde af en alvorlig straf, konkluderede JTPF endelig, at dette spørgsmål burde behandles i rapporten om voldgiftskonventionen (jf. punkt 2.2., nr. 17).

2.2. JTPF's konklusioner om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen

15. Formålet med den første adfærdskodeks var at sikre en mere effektiv og ensartet anvendelse af voldgiftskonventionen i alle EU-medlemsstater og at fastlægge procedurer, som skal sikre, at de forskellige faser i voldgiftskonventionen gennemføres gnidningsløst og til tiden. Adfærdskodeksen indeholdt også en henstilling til EU-medlemsstaterne om suspension af skatteopkrævningen under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer.
16. På grundlag af de praktiske erfaringer, der er høstet siden vedtagelsen af den første adfærdskodeks i 2004, var JTPF's medlemmer af den opfattelse, at det kunne være nyttigt at fastlægge en fælles holdning for fortolkningen af visse bestemmelser. Det drejede sig specifikt om følgende emner: alvorlige straffe, anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen (treparts-konstellationer og tynd kapitalisering), renter, som opkræves/krediteres af skattemyndighederne, når en sag behandles efter voldgiftskonventionen, voldgiftskonventionens funktion (regler vedrørende fristen for nedsættelse af det rådgivende udvalg, kriterier for konstatering af uafhængige personers uafhængighed), datoen hvorfra en sag kan antages i henhold til voldgiftskonventionen samt vekselvirkningen mellem voldgiftskonventionen og den nationale procesførelse.
17. JTPF drøftede også spørgsmålet om alvorlige straffe (artikel 8, stk. 1, i voldgiftskonventionen); ifølge denne artikel kan der nægtes adgang til at gøre brug af voldgiftskonventionen, såfremt den skattepligtige vil kunne idømmes alvorlig straf. Denne artikel suppleres af ensidige erklæringer fra medlemsstaterne, hvor de forklarer, hvad de anser for at være en alvorlig straf. Nogle medlemsstater anerkender nu, at deres ensidige erklæringer beskriver straffe, der ikke burde anses for alvorlige. Siden 1995 har skattemyndighederne endvidere fået større erfaring med stridigheder vedrørende interne afregningspriser, og i praksis er der kun i meget få sager nægtet adgang til at gøre brug af voldgiftskonventionen. JTPF konkluderede derfor, at der kun bør anvendes alvorlige straffe i ekstraordinære sager, såsom svig, og opfordrede medlemsstaterne til at sikre, at denne konklusion afspejles bedre i deres ensidige erklæringer.
18. JTPF undersøgte, i hvor høj grad sager vedrørende "tynd kapitalisering" er omfattet af anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen. Det blev enstemmigt anerkendt, at reguleringer af rentesatsen på lån mellem forbundne foretagender falder ind under anvendelsesområdet. Repræsentanterne for skattemyndighederne havde imidlertid forskellige opfattelser med hensyn til det konkrete spørgsmål om, hvorvidt reguleringer af lånebeløbet også er dækket, og dette fører igen videre til de bredere spørgsmål angående den generelle lånekapacitet. Som det fremgår af det antal

forbehold, der er fremsat med hensyn til JTPF's henstilling, og hvori der henvises til reglerne for bekæmpelse af misbrug, er dette et særlig følsomt spørgsmål, hvis reguleringen af overskud i relation til tynd kapitalisering anses for at kunne tilskrives anvendelsen af EU-medlemsstaternes regler for bekæmpelse af misbrug snarere end deres generelle armslængderegler.

19. Et stort flertal af medlemsstaterne konkluderede, at voldgiftskonventionen dækker sager vedrørende tynd kapitalisering, idet det tydeligt hedder "i forholdet mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår for deres kommercielle eller finansielle forbindelser". Reguleringsregler vedrørende vilkår, der er aftalt eller fastsat i relation til rentesatser, lånebeløbet og lånekapaciteten, er derfor alle omfattet af voldgiftskonventionen. Et ikke ubetydeligt mindretal var ikke enig i denne konklusion ud fra den begrundelse, at reglerne for bekæmpelse af misbrug og anvendelsen af armslængdeprincippet på en finansiell transaktion er forskellige begreber, og at reguleringer vedrørende lånebeløbet og lånekapaciteten derfor ikke faldt ind under voldgiftskonventionens anvendelsesområde.
20. Kommissionens opfattelse, som er baseret på voldgiftskonventionens tekst, er, at artikel 4, stk. 1, er tilstrækkelig bred til at dække alle aspekter af reglerne vedrørende tynd kapitalisering, uanset om de vedrører rentesatsen eller lånebeløbet, idet disse aspekter i sidste ende alle påvirker de forbundne foretagenders overskud.
21. Det skal bemærkes, at EF-Domstolen i forbindelse med anvendelsen af armslængdeprincippet også henviser til disse forskellige aspekter af reglerne vedrørende tynd kapitalisering⁹. Hvad angår det specifikke spørgsmål om reguleringer, der helt eller delvis skyldes anvendelsen af nationale regler om bekæmpelse af misbrug udelukkende i grænseoverskridende situationer, konkluderer Kommissionen - på grundlag af Domstolens seneste retspraksis og som allerede delvis beskrevet i Kommissionens meddelelse om foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug¹⁰ - at sådanne reguleringer bør være begrænset til transaktioner, som helt eller delvis repræsenterer et rent kunstigt arrangement. Desuden bør reglen kun tage sigte på at fastsætte den rette pris for transaktionen.
22. Eftersom voldgiftskonventionen behandler reguleringer i relation til anvendelsen af armslængdeprincippet, skulle der ikke være nogen grund til at forhindre anvendelsen af voldgiftskonventionen under ovennævnte omstændigheder. Kommissionen opfordrer derfor alle skattemyndigheder til at acceptere denne fortolkning, således at der bliver størst mulig adgang til fordelene ved voldgiftskonventionen.
23. Forummet gennemgik anvendelsen af den eksisterende voldgiftskonvention og tilhørende adfærdskodeks på dobbeltbeskatningssager, som skyldtes deltagelsen af mere end to europæiske parter i en transaktion. I forbindelse med undersøgelsen af dette spørgsmål skulle der findes en fælles definition af den pågældende type sag, og følgende blev vedtaget: *En trepartssag er en sag, hvor to medlemsstater i en MAP-procedure ikke fuldstændig kan undgå eventuel dobbeltbeskatning i en sag om interne afregningspriser, når de anvender armslængdeprincippet, fordi et forbundet foretagende - som defineret i voldgiftskonventionen - beliggende i et tredjeland og*

⁹ Se især præmis 81 i *Thin Cap GL*, sag C-524/04 af 13.3.2007.

¹⁰ EUT C 106 af 26.4.2008, s. 13.

identificeret af begge EU's kompetente myndigheder (bevis baseret på en sammenlignelighedsanalyse omfattende en funktionel analyse og andre relaterede faktuelle elementer) gennem sin store indflydelse bidrog til et ikke-armsslængderesultat i en kæde af relevante transaktioner eller kommercielle/finansielle relationer, og som anerkendes som sådan af den skattepligtige, der er blevet udsat for dobbeltbeskatning, og som anmoder om MAP-proceduren.

24. JTPF enedes om, at tvister om interne afregningspriser i trepartssager, som kun involverer kompetente myndigheder i EU, er omfattet af voldgiftskonventionens anvendelsesområde. Forummet undersøgte endvidere, hvilke praktiske retningslinjer der kunne gives for at lette behandlingen af sådanne sager.
25. I betragtning af henstillingen i den første adfærdskodeks om at suspendere skatteopkrævningen under MAP-proceduren undersøgte JTPF muligheden for at suspendere rentebetalingerne under proceduren. Alle skattemyndighederne kunne tilslutte sig, at en skattepligtig ikke skulle påvirkes negativt af eksistensen af forskellige fremgangsmåder i forbindelse med betaling og tilbagebetaling af renter i det tidsrum, det tager at afslutte MAP-proceduren. JTPF anbefalede derfor, at medlemsstaterne bør anvende en af følgende fremgangsmåder: 1) skatten opkræves og tilbagebetales uden renter, 2) skatten opkræves og tilbagebetales med renter, 3) hver sag behandles for sig med hensyn til opkrævning eller tilbagebetaling af renter (eventuelt under MAP-proceduren). Ved at drøfte og vedtage den mest velegnede metode på basis af de tre muligheder har de kompetente myndigheder mulighed for at forhindre, at den skattepligtige påvirkes negativt af forskellige fremgangsmåder i forbindelse med rentebetalinger under MAP-forhandlingerne. Kommissionen opfordrer til, at ovennævnte procedure vedtages.
26. Voldgiftskonventionen var beregnet til at gøre det lettere at bilægge tvister inden for en tidsramme på tre år. Ud fra de statistiske data¹¹ var det klart, at treårsfristen blev overskredet i alt for mange tilfælde. Manglen på en tydelig frist for nedsættelse af det rådgivende udvalg i artikel 7, stk. 1, blev anset for en væsentlig ulempe i proceduren efter voldgiftskonventionen. For at klare dette problem har JTPF vedtaget, at et rådgivende udvalg bør nedsættes senest seks måneder efter udløbet af den indledende fase af proceduren efter voldgiftskonventionen som defineret i artikel 7 i voldgiftskonventionen.
27. En yderligere vanskelighed, som medfører forsinkelser, består i at nå til enighed om, hvorvidt en uafhængig person, der er udpeget til at blive medlem af et rådgivende udvalg, rent faktisk er uafhængig. JTPF enedes om, at det ville være nyttigt at anvende en standardiseret erklæring. Uafhængige personer, som er udvalgt, skal undertegne en erklæring, hvori de accepterer nomineringen, og en erklæring om uafhængighed for så vidt angår den pågældende sag. JTPF enedes endvidere om, at uafhængige personer ikke behøver at være statsborgere i eller være bosiddende i den stat, der udpeger dem, men skal være statsborgere i en kontraherende stat og være bosiddende inden for det område, hvor voldgiftskonventionen finder anvendelse, som defineret i artikel 16 i voldgiftskonventionen.

¹¹ Se arbejdsdokument.

28. JTPF præciserede endvidere det tidspunkt, hvorefter en sag kan antages i henhold til voldgiftskonventionen, når et land tilslutter sig voldgiftskonventionen. JTPF konkluderede, at en sag er dækket af voldgiftskonventionen, når anmodningen er fremsat inden for den frist, der henvises til i artikel 6 i voldgiftskonventionen, men efter tidspunktet for en ny medlemsstats tiltrædelse af voldgiftskonventionen, også selv om reguleringen gælder for tidligere regnskabsår.
29. JTPF foretog desuden en række præciseringer af artikel 7 i voldgiftskonventionen og vekselvirkningen mellem MAP-procedurer og retlige appeller. Hver medlemsstat har fremlagt informationer for at belyse sin specifikke situation. Der findes yderligere oplysninger i bilag VIII i JTPF's rapport om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen.

3. VOLDGIFTSKONVENTIONEN OG BESLÆGTEDE SPØRGSMÅL

30. Ratifikationsprocessen vedrørende konventionen om de nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen¹² blev afsluttet i 2009.
31. Den 23. juni 2008 vedtog Rådet en afgørelse¹³ om udvidelse af voldgiftskonventionens anvendelsesområde til også at omfatte Bulgarien og Rumænien. Afgørelsen trådte i kraft den 1. juli 2008.
32. De skattepligtige i næsten alle medlemsstater er nu omfattet af voldgiftskonventionen i forbindelse med fremtidige transaktioner. Yderligere oplysninger kan fås på Rådets website¹⁴.
33. Medlemsstaterne har også aflagt rapport om implementeringen af henstillingen om suspension af skatteopkrævningen, som er indeholdt i den adfærdskodeks, der blev vedtaget i 2004. Ved udgangen af marts 2009 havde alle medlemsstater bekræftet, at denne suspension er mulig eller vil blive det. Der findes yderligere oplysninger i bilag IX til JTPF's rapport om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen. Dette emne skal overvåges nøjere fremover med henblik på at undersøge, hvordan suspensionen anvendes i praksis.
34. Den årlige overvågning, der foretages for at undersøge antallet af verserende sager under EU's voldgiftskonvention, viste, at antallet af langvarige sager om dobbeltbeskatning i forbindelse med interne afregningspriser er faldet. Kommissionen anser dette for at være et stort fremskridt.
35. Det fremgår imidlertid også af tabellen, at antallet af nye sager vedrørende interne afregningspriser stadig stiger, således at ophævelsen af dobbeltbeskatningen i disse sager fortsat kræver flere ressourcer.

¹² EUT C 160 af 30.6.2005, s. 1-22.

¹³ EUT L 174 af 3.7.2008, s. 1-5.

¹⁴

http://www.consilium.europa.eu/cms3_Applications/applications/Accords/details.asp?cmsid=297&id=2004119&lang=en&doclang=en.

4. JTPF'S NUVÆRENDE OG FREMTIDIGE ARBEJDSPROGRAM

36. Det arbejdsprogram, der blev vedtaget i 2007, indeholder følgende emner: koncerninterne tjenester, små og mellemstore virksomheder, arrangementer for omkostningsfordeling og overvågning af vedtagne instrumenter. I 2008 begyndte JTPF at undersøge spørgsmålet om koncerninterne tjenester.
37. Fremover vil forummet fortsætte overvågningsprocessen ved at undersøge gennemførelsen af adfærdskodeksen for transfer pricing-dokumentation og retningslinjerne for APA-aftaler. Hensigten er, at medlemsstater og repræsentanter for erhvervslivet skal aflægge rapport om gennemførelsen af de forskellige instrumenter og om praktiske problemer i forbindelse med gennemførelsen. I forbindelse med det næste overvågningsarbejde, der vil blive indledt i 2009, vil der blive set nærmere på adfærdskodeksen for transfer pricing-dokumentation.
38. Hvad angår voldgiftskonventionen bemærker Kommissionen, at det er nødvendigt med en yderligere drøftelse af følgende emner: muligheden for at oprette et permanent og uafhængigt sekretariat og vekselvirkningen mellem voldgiftskonventionen og artikel 25, stk. 5, i OECD's modeloverenskomst.

5. KOMMISSIONENS KONKLUSIONER

39. Hvad angår JTPF's arbejde i perioden fra marts 2007 til marts 2009, takker Kommissionen JTPF's medlemmer for deres konstruktive bidrag til pragmatiske anbefalinger til løsning af de konstaterede problemer.
40. Med rapporterne om sanktioner og voldgiftskonventionen fremmer JTPF en bedre gennemførelse af voldgiftskonventionen og opfylder dermed en af hovedmålsætningerne i sit mandat. Kommissionen anerkender også betydningen af bilagene i disse JTPF-rapporter, som rummer en nyttig baggrundsinformation.
41. Kommissionen støtter fuldt ud JTPF's konklusioner og forslag i rapporterne om sanktioner og interne afregningspriser og om fortolkningen af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen. På grundlag af dette arbejde har Kommissionen udarbejdet vedlagte forslag til revideret adfærdskodeks for voldgiftskonventionen.
42. Kommissionen mener, at når først de henstillinger, der er indeholdt i forslaget til revideret adfærdskodeks, er vedtaget af medlemsstaterne, vil de forbedre effektiviteten af dette instrument og føre til en hurtigere bilæggelse af tvister om interne afregningspriser.
43. Kommissionen opfordrer derfor Rådet til at godkende forslaget til revideret adfærdskodeks for voldgiftskonventionen og opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre de nye henstillinger i deres nationale lovgivning eller administrative regler. Medlemsstaterne opfordres endvidere til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til bilæggelse af tvister om interne afregningspriser, således at de hurtigt kan afsluttes.
44. Kommissionen bemærker, at adfærdskodeksen for voldgiftskonventionen indeholder en overvågningsprocedure, som har ført til henstillinger om forbedring af proceduren efter voldgiftskonventionen. Kommissionen mener, at det stigende antal nye sager, der er blevet forelagt under proceduren efter voldgiftskonventionen, bidrager til at

reducere dobbeltbeskatning på det indre marked og viser, at de skattepligtige har fået større tillid til effektiviteten af proceduren efter voldgiftskonventionen.

45. Kommissionen anerkender imidlertid, at det kan være nødvendigt med fremtidige revisioner og opdateringer af kodeksen på baggrund af fremtidige erfaringer, og vil fortsat overvåge voldgiftskonventionens funktion med henblik på at foreslå eventuelle nødvendige forbedringer, idet der især ses på udviklingen med hensyn til bilæggelse af sager og den internationale udvikling inden for tvistbilæggelse ved hjælp af voldgift.
46. Hvad angår tvister vedrørende tynd kapitalisering, er Kommissionen af den opfattelse, at eftersom voldgiftskonventionen henviser til overskud fra kommercielle og finansielle relationer uden at forsøge at skelne mellem forskellige typer overskud, er alle aspekter af reguleringer af tynd kapitalisering dækket af voldgiftskonventionen. Mens Kommissionen anerkender værdien af aftalen om, at renter er dækket af voldgiftskonventionen, fører forskellige fortolkninger af, hvorvidt lånebeløb falder ind under voldgiftskonventionen eller ikke, til usikkerhed, større overholdelsesbyrde og potentiel dobbeltbeskatning. Medlemsstaterne opfordres derfor til at overveje at tillade, at voldgiftskonventionen anvendes på ovennævnte aspekter af tvister vedrørende tynd kapitalisering med henblik på at ophæve dobbeltbeskatning.
47. Medlemsstaterne opfordres desuden til at ændre deres ensidige erklæringer om definitionen af begrebet "alvorlig straf" for at indsnævre anvendelsesområdet og for bedre at afspejle forummets henstilling om, at der kun i ekstraordinære tilfælde, såsom svig, bør anvendes en alvorlig straf.
48. Medlemsstaterne opfordres til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen om foranstaltninger, som de træffer til gennemførelse af denne reviderede adfærdskodeks, og om dens anvendelse i praksis. Kommissionen vil på grundlag af disse rapporter regelmæssigt tage adfærdskodeksen op til revision.

BILAG

UDKAST TIL REVIDERET ADFÆRDSKODEKS FOR DEN FAKTISKE GENNEMFØRELSE AF KONVENTIONEN OM OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING I FORBINDELSE MED REGULERING AF FORBUNDNE FORETAGENDERS OVERSKUD

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM HENVISER TIL konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af
dobbeltskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud
("voldgiftskonventionen"),

SOM ANERKENDER, at både medlemsstaterne og de skattepligtige har behov for
mere detaljerede regler for effektivt at kunne gennemføre nævnte konvention,

SOM NOTERER SIG Kommissionens meddelelse af XXX om arbejdet i Det Fælles
EU-Forum for Interne Afregningspriser i perioden marts 2007 til marts 2009, baseret
på JTPF's rapporter om sanktioner og interne afregningspriser, og om fortolkningen
af visse bestemmelser i voldgiftskonventionen,

SOM UNDERSTREGER, at adfærdskodeksen er et politisk tilsagn og ikke øver
indflydelse på medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser eller medlemsstaternes
og EU's respektive beføjelser i henhold til traktaten,

SOM ANERKENDER, at gennemførelsen af denne adfærdskodeks ikke bør hindre
løsninger på et mere globalt plan, og

SOM GODKENDER konklusionerne i JTPF's rapport om sanktioner,

VEDTAGER HERMED FØLGENDE REVIDEREDE ADFÆRDSKODEKS:

**Uden at medlemsstaternes og EU's respektive beføjelser herved berøres, angår
denne reviderede adfærdskodeks gennemførelsen af voldgiftskonventionen og
visse dermed forbundne spørgsmål om procedurer med gensidig aftale i
henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.**

1. Anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen

1.1 EU-trepartssager vedrørende interne afregningspriser

a) I henseende til denne kodeks er en EU-trepartssag en sag, hvor to kompetente
myndigheder i EU under første fase af proceduren efter voldgiftskonventionen ikke
fuldstændig kan undgå dobbeltbeskatning i en sag om interne afregningspriser under
anvendelse af armslængdeprincippet, fordi et forbundet foretagende, der er
beliggende i en eller flere andre medlemsstater og identificeret af begge EU's
kompetente myndigheder (bevis baseret på en sammenlignelighedsanalyse
omfattende en funktionel analyse og andre relaterede faktuelle elementer), gennem
sin store indflydelse bidrog til et ikke-armslængderesultat i en kæde af relevante
transaktioner eller kommercielle/finansielle relationer, og som anerkendes som sådan

af den skattepligtige, der er blevet udsat for dobbeltbeskatning, og som har anmodet om, at voldgiftskonventionens bestemmelser finder anvendelse.

b) Anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen omfatter alle EU-transaktioner, der indgår i trepartssager mellem medlemsstater.

1.2 Tynd kapitalisering

Voldgiftskonventionen henviser tydeligt til overskud, der stammer fra kommercielle og finansielle relationer, men forsøger ikke at skelne mellem disse specifikke typer overskud. Overskudsreguleringer, der stammer fra finansielle relationer, herunder et lån og dets vilkår, og som er baseret på armslængdeprincippet, skal derfor anses for at falde ind under anvendelsesområdet for voldgiftskonventionen.

2. Antagelse af en sag

På basis af artikel 18 i voldgiftskonventionen anbefales det medlemsstaterne at betragte en sag som omfattet af voldgiftskonventionen, når anmodningen fremsættes rettidigt efter ikrafttrædelsesdatoen for nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen, også selv om reguleringen gælder tidligere regnskabsår.

3. Alvorlige straffe

Eftersom artikel 8, stk. 1, giver mulighed for fleksibilitet med hensyn til at afslå at lade voldgiftskonventionen finde anvendelse, fordi der er pålagt en alvorlig straf, og i betragtning af de praktiske erfaringer, der er høstet siden 1995, anbefales det medlemsstaterne at præcisere eller revidere deres ensidige erklæringer i bilaget til voldgiftskonventionen, så de bedre afspejler, at en alvorlig straf kun bør anvendes i ekstraordinære tilfælde, såsom svig.

4. Starttidspunktet for den treårige periode (frist for forelæggelse af anmodningen i henhold til artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

Datoen for den "første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, f.eks. som følge af en regulering af interne afregningspriser", anses for at være starttidspunktet for den treårige periode.

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender denne definition til fastlæggelse af den treårige periode, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst om indkomst og formue og udmøntet i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem EU's medlemsstater.

5. Starttidspunktet for den toårige periode (artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

i) I henseende til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen vil en sag blive anset for at være forelagt i henhold til artikel 6, stk. 1, når den skattepligtige fremlægger følgende:

- a) identifikation (såsom navn, adresse, skatteidentifikationsnummer) af den virksomhed i den kontraherende stat, der indgiver sin anmodning, og af de øvrige parter i de relevante transaktioner
 - b) detaljerede oplysninger om relevante forhold og omstændigheder ved sagen (inkl. detaljerede oplysninger om forbindelserne mellem virksomheden og de øvrige parter i de relevante transaktioner)
 - c) identifikation af de relevante beskatningsperioder
 - d) genparter af meddelelser om skatteansættelse, rapporter om skatterevision eller tilsvarende, som har ført til den påståede dobbeltbeskatning
 - e) detaljerede oplysninger om indsigelser og retssager, som virksomheden eller de øvrige parter i de relevante transaktioner har taget initiativ til, og alle domstolsafgørelser i sagen
 - f) en redegørelse fra virksomheden for, hvorfor den mener, at principperne i artikel 4 i voldgiftskonventionen ikke er overholdt
 - g) et tilsagn om, at virksomheden vil svare så komplet og hurtigt som muligt på alle rimelige og relevante anmodninger fra en kompetent myndighed og vil have dokumentation til rådighed fra de kompetente myndigheder, og
 - h) alle specifikke supplerende oplysninger, som den kompetente myndighed anmoder om inden for to måneder efter modtagelsen af den skattepligtiges anmodning.
- ii) Starttidspunktet for den toårige periode er den seneste af følgende datoer:
- a) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
 - b) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 5 i).

6. Procedurer med gensidig aftale i henhold til voldgiftskonventionen

6.1 Almindelige bestemmelser

- a) Armslængdeprincippet finder anvendelse, som anbefalet af OECD, uden hensyntagen til de øjeblikkelige skattemæssige konsekvenser for en specifik kontraherende stat.
- b) Sager afgøres så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor komplicerede spørgsmålene i den specifikke sag er.
- c) Alle midler, der er egnede til at opnå en gensidig aftale så hurtigt som muligt, herunder personlige møder, vil blive overvejet; hvor det er hensigtsmæssigt, vil

virksomheden blive opfordret til at gøre rede for sagen over for sin kompetente myndighed.

- d) På baggrund af bestemmelserne i denne kodeks bør der opnås en gensidig aftale senest to år efter den dato, på hvilken sagen første gang blev forelagt en af de kompetente myndigheder i henhold til punkt 5 ii) i denne kodeks. Det anerkendes imidlertid, at i visse situationer (f.eks. umiddelbart forestående løsning af sagen, særlig komplekse transaktioner eller trepartssager) kan det være hensigtsmæssigt at anvende artikel 7, stk. 4 (afvigelse fra fristerne), og enes om en kort forlængelse.
- e) Proceduren med gensidig aftale bør ikke påføre den person, der anmoder derom, eller nogen anden person, der er involveret i sagen, upassende eller urimeligt høje opfyldelsesomkostninger.

6.2 Trepartssager om interne afregningspriser i EU

- a) Så snart de kompetente myndigheder i de kontraherende stater har aftalt, at den pågældende sag skal anses for en EU-trepartssag, skal de straks indbyde den/de øvrige kompetente myndigheder i EU til at deltage i proceduren og drøftelserne som observatør(er) eller som aktiv(e) interessent(er) og sammen afgøre, hvad der er deres foretrukne fremgangsmåde. Alle oplysninger skal derfor deles med den/de øvrige kompetente myndigheder i EU, f.eks. ved udveksling af oplysninger. Den/de øvrige kompetente myndigheder skal opfordres til at bekræfte "deres" skattepligtiges faktiske eller mulige deltagelse.
- b) Til at løse dobbeltbeskatningsproblemer, der er opstået i EU-trepartssager inden for rammerne af voldsgiftskonventionen, kan de involverede kompetente myndigheder vælge en af følgende fremgangsmåder.
 1. De kompetente myndigheder kan beslutte at anvende en multilateral fremgangsmåde (omgående og fuld deltagelse af alle berørte kompetente myndigheder).
 2. De kompetente myndigheder kan beslutte at indlede en bilateral procedure, hvorved de to parter i den bilaterale procedure er de kompetente myndigheder, der identificerede (på grundlag af en sammenlignelighedsanalyse omfattende en funktionel analyse og andre relaterede faktuelle elementer) det forbundne foretagende beliggende i en anden medlemsstat, som gennem sin store indflydelse bidrog til et ikke-armslængderesultat i kæden af relevante transaktioner eller kommercielle/finansielle relationer, og bør opfordre den/de øvrige kompetente myndigheder i EU til at deltage som observatør(er) i drøftelserne under proceduren med gensidig aftale.
 3. De kompetente myndigheder kan beslutte at indlede mere end én bilateral procedure parallelt hermed og bør opfordre den/de øvrige kompetente myndigheder i EU til at deltage som observatør(er) i de respektive drøftelser under proceduren med gensidig aftale.

Det anbefales, at medlemsstaterne anvender en multilateral procedure til at løse sådanne dobbeltbeskatningssager. Dette bør imidlertid altid være aftalt mellem alle de kompetente myndigheder på basis af sagens særlige omstændigheder. Hvis der ikke er mulighed for en multilateral fremgangsmåde, og der indledes to (eller flere) parallelle bilaterale procedurer, bør alle relevante kompetente myndigheder involveres i første fase af proceduren efter voldgiftskonventionen enten som kontraherende stater i den indledende anvendelse af voldgiftskonventionen eller som observatører.

- c) Status som observatør kan ændres til interessent afhængig af udviklingen i drøftelserne og de fremlagte beviser. Hvis den/de øvrige kompetente myndigheder ønsker at deltage i anden fase (voldgift), skal de blive interessenter.

Det forhold, at den/de øvrige kompetente myndigheder i EU under alle drøftelserne forbliver observatør(er), har ikke nogen konsekvenser for anvendelsen af voldgiftskonventionens bestemmelser (f.eks. tidsmæssige og proceduremæssige spørgsmål).

Deltagelse som observatør binder ikke den/de øvrige kompetente myndigheder til det endelige resultat af proceduren efter voldgiftskonventionen.

Under proceduren skal enhver udveksling af oplysninger ske i overensstemmelse med de normale juridiske og administrative krav og procedurer.

- d) Den eller de skattepligtige skal snarest muligt underrette den eller de berørte skattemyndigheder om, at en eller flere andre parter i en eller flere andre medlemsstater kan være involveret i sagen. Alle relevante oplysninger og støttedokumenter skal fremlægges inden for en rimelig frist efter denne meddelelse. En sådan fremgangsmåde vil ikke blot fremskynde løsningen af dobbeltbeskatningsproblemer, men også forebygge, at sådanne problemer ikke kan løses som følge af forskellige proceduremæssige frister i medlemsstaterne.

6.3 Praktisk funktionsmåde og gennemsigtighed

- a) For at minimere omkostninger og forsinkelser som følge af oversættelse, bør proceduren med gensidig aftale, navnlig udvekslingen af positionspapirer, gennemføres på et fælles arbejdsprog eller på en måde, der har samme virkning, hvis de kompetente myndigheder kan nå til enighed på et bilateralt (eller multilateralt) grundlag.
- b) Den virksomhed, der anmoder om anvendelse af proceduren med gensidig aftale, vil af den kompetente myndighed, som den indgav sin anmodning til, blive holdt underrettet om alle vigtige udviklingsforløb, der har betydning for den under proceduren.
- c) Tavshedspligten for så vidt angår oplysninger om en person, der er beskyttet i henhold til en bilateral skatteaftale eller en kontraherende stats lovgivning, skal overholdes.

- d) Den kompetente myndighed anerkender modtagelsen af en skattepligtigs anmodning om at indlede en procedure med gensidig aftale senest en måned efter modtagelsen deraf og underretter samtidig de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater, der er involveret i sagen, og knytter en genpart af den skattepligtiges anmodning til denne underretning.
- e) Hvis den kompetente myndighed finder, at virksomheden ikke har forelagt den nødvendige minimumsinformation for indledningen af en procedure med gensidig aftale som fastsat i punkt 5 i), anmoder den inden for to måneder efter modtagelsen af anmodningen virksomheden om at give den de specifikke supplerende oplysninger, som den behøver.
- f) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at den kompetente myndighed vil reagere på virksomhedens anmodning på en af følgende måder:
 - i) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at virksomhedens overskud er eller kan formodes at være medregnet i overskuddet for en virksomhed i en anden kontraherende stat, underretter den virksomheden om sin tvivl og opfordrer den til at fremsætte yderligere bemærkninger.
 - ii) Hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og den selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, underretter den virksomheden herom og foretager så hurtigt som muligt berettigede reguleringer eller tillader berettigede lempelser.
 - iii) Hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, men den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, meddeler den virksomheden, at den vil bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i en anden berørt kontraherende stat.
- g) Hvis en kompetent myndighed mener, at en sag er begrundet, bør den indlede en procedure med gensidig aftale ved at give den kompetente myndighed i den/de øvrige kontraherende stater meddelelse om sin afgørelse og dertil knytte en genpart af de oplysninger, der er omhandlet i punkt 5 i) i denne kodeks. Samtidig meddeler den den person, der påberåber sig voldgiftskonventionen, at den har indledt proceduren med gensidig aftale. Den kompetente myndighed, der indleder proceduren med gensidig aftale, meddeler også – på grundlag af de oplysninger, den har til sin rådighed – den kompetente myndighed i den/de øvrige kontraherende stater og den person, der har indgivet anmodningen, om sagen er indbragt inden for den frist, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen, samt starttidspunktet for den toårige periode i henhold til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen.

6.4 Udveksling af positionspapirer

- a) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at når der er indledt en procedure med gensidig aftale, fremsender den kompetente myndighed i det land, hvor der er eller sandsynligvis vil blive foretaget en skatteansættelse, dvs. truffet en endelig afgørelse fra skatteadministrationens side om indkomsten, eller foretaget noget tilsvarende, som indebærer en regulering, der har ført til eller

formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, et positionspapir til de kompetente myndigheder i de øvrige involverede kontraherende stater med angivelse af:

- i) sagsfremstillingen fra den person, som har indgivet anmodningen
 - ii) sit syn på sagens omstændigheder, f.eks. hvorfor den mener, at der er eller formodes at være tale om dobbeltbeskatning
 - iii) sin mening om, hvorledes sagen kan løses, således at dobbeltbeskatningen ophæves, sammen med en fyldestgørende redegørelse for forslaget.
- b) Positionspapiret skal indeholde en fuldstændig begrundelse for ansættelsen eller reguleringen og ledsages af grundlæggende dokumentation for den kompetente myndigheds holdning og en liste over alle andre dokumenter, der er benyttet ved reguleringen.
- c) Positionspapiret sendes til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den pågældende sag er, og senest fire måneder efter den seneste af følgende datoer:
- i) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
 - ii) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 5 i).
- d) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at når en kompetent myndighed i et land, i hvilket der ikke er eller sandsynligvis ikke vil blive foretaget nogen skatteansættelse eller noget tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, f.eks. som følge af en regulering af interne afregningspriser, modtager et positionspapir fra en anden kompetent myndighed, svarer den så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den specifikke sag er, og senest seks måneder efter modtagelsen af positionspapiret.
- e) Svaret bør have en af følgende to former:
- i) Hvis den kompetente myndighed mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, og tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i positionspapiret, underretter den den/de øvrige kompetente myndigheder herom og foretager sådanne reguleringer eller tillader sådanne lempelser så hurtigt som muligt.
 - ii) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, eller ikke tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i positionspapiret, sender den et svarskrift til den/de øvrige kompetente myndigheder med begrundelse og forslag til en vejledende tidsplan for sagens behandling under hensyn til, hvor

komplikeret den er. I forslaget angives om fornødent en dato for et personligt møde, der bør finde sted senest 18 måneder efter den seneste af følgende datoer:

- aa) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
 - bb) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 5 i).
- f) Endvidere træffer de kontraherende stater alle egnede foranstaltninger til at fremskynde samtlige procedurer, hvor dette er muligt. I den anledning tilrettelægger de kontraherende stater regelmæssigt personlige møder (mindst én gang om året) mellem deres kompetente myndigheder til drøftelse af uafsluttede procedurer med gensidig aftale (forudsat at antallet af sager berettiger til sådanne regelmæssige møder.

6.5 Dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender bestemmelserne i punkt 1 til 3 på procedurer med gensidig aftale, der indledes i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst om indkomst og formue, der er udmøntet i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne.

7. Fremgangsmåder i voldgiftskonventionens anden fase

7.1 Liste over uafhængige personer

- a) De kontraherende stater forpligter sig til uden yderligere forsinkelse at meddele generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union navnene på de fem uafhængige personer, der er berettigede til at blive medlemmer af det rådgivende udvalg som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen, og på samme vilkår at give meddelelse om alle ændringer af listen.
- b) Når de kontraherende stater oversender navnene på deres uafhængige personer til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, vedlægger de et curriculum vitae for disse personer, som blandt andet indeholder en beskrivelse af deres erfaringer med juridiske spørgsmål, skattespørgsmål og navnlig interne afregningspriser.
- c) De kontraherende stater kan også på deres liste angive navnene på uafhængige personer, som opfylder kravene til at kunne udpeges til formand.
- d) Generalsekretæren for Rådet anmoder hvert år de kontraherende stater om at bekræfte navnene på deres uafhængige personer og/eller angive navnene på deres afløsere.
- e) Den fulde liste over de uafhængige personer offentliggøres på Rådets website.

- f) Uafhængige personer behøver ikke at være statsborgere i eller bosiddende i den stat, der udpeger dem, men skal være statsborgere i en kontraherende stat og være bosiddende inden for det område, hvor voldgiftskonventionen finder anvendelse.
- g) Det anbefales, at de kompetente myndigheder udarbejder en standardiseret accepterklæring og en uafhængighedserklæring vedrørende den særlige sag, og at disse erklæringer undertegnes af de udvalgte uafhængige personer.

7.2 Nedsættelse af det rådgivende udvalg

- a) Medmindre de berørte kontraherende stater aftaler andet, tager den kontraherende stat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende, som har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, initiativ til nedsættelse af det rådgivende udvalg og tilrettelægger dets møder i forståelse med den/de øvrige kontraherende stater.
- b) De kompetente myndigheder skal nedsætte det rådgivende udvalg senest seks måneder efter udløbet af den periode, der henvises til i artikel 7 i voldgiftskonventionen. Hvis en kompetent myndighed ikke gør dette, er en anden involveret kompetent myndighed berettiget til at tage initiativet.
- c) Det rådgivende udvalg er i almindelighed sammensat af to uafhængige personer ud over formanden og repræsentanterne for de kompetente myndigheder. I trepartssager, hvor der skal nedsættes et rådgivende udvalg i henhold til den multilaterale fremgangsmåde, skal de kontraherende stater tage hensyn til kravene i artikel 11, stk. 2, i voldgiftskonventionen, idet der om nødvendigt fastsættes supplerende procedureregler, for at sikre, at det rådgivende udvalg, herunder formanden, er i stand til at vedtage sin udtalelse med simpelt flertal blandt medlemmerne.
- d) Det rådgivende udvalg bistås af et sekretariat, hvis faciliteter vil blive tilvejebragt af den kontraherende stat, der har taget initiativ til nedsættelse af det rådgivende udvalg, medmindre de berørte kontraherende stater aftaler andet. Af hensyn til uafhængigheden fungerer dette sekretariat under tilsyn af formanden for det rådgivende udvalg. Medlemmerne af sekretariatet er omfattet af de bestemmelser om tavshedspligt, der er fastsat i artikel 9, stk. 6, i voldgiftskonventionen.
- e) Det sted, hvor det rådgivende udvalg mødes, og det sted, hvor dets udtalelse skal afgives, kan bestemmes i forvejen af de kompetente myndigheder i de berørte kontraherende stater.
- f) De kontraherende stater påser, at det rådgivende udvalg før sit første møde er i besiddelse af enhver relevant dokumentation og information, særlig alle dokumenter, rapporter, brevvekslinger og konklusioner, der har været benyttet under proceduren med gensidig aftale.

7.3 Det rådgivende udvalgs funktion

- a) En sag anses for at være forelagt for det rådgivende udvalg på den dato, hvor formanden bekræfter, at dets medlemmer har modtaget al relevant dokumentation og information som fastsat i punkt 7.2 f).
- b) Det rådgivende udvalgs forhandlinger vil foregå på det eller de officielle sprog i de involverede kontraherende stater, medmindre de kompetente myndigheder ved fælles overenskomst træffer anden afgørelse under hensyn til det rådgivende udvalgs ønsker.
- c) Det rådgivende udvalg kan anmode den part, hvorfra en erklæring eller et dokument hidrører, om at sørge for oversættelse til det eller de sprog, som sagen behandles på.
- d) Under overholdelse af bestemmelserne i artikel 10 i voldgiftskonventionen kan det rådgivende udvalg anmode de kontraherende stater og især den kontraherende stat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, om at give møde for det rådgivende udvalg.
- e) Omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg, som deles ligeligt mellem de berørte kontraherende stater, omfatter det rådgivende udvalgs administrationsomkostninger samt de uafhængige personers honorarer og udgifter.
- f) Medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder aftaler andet:
 - i) begrænses godtgørelsen af de uafhængige personers udgifter til det godtgørelsesbeløb, der normalt ydes til højtstående embedsmænd i den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse
 - ii) fastsættes honorarerne til de uafhængige personer til 1000 EUR pr. person for hver mødedag i det rådgivende udvalg, og der tildeles formanden et honorar, der er 10 % højere end det, der tildeles de øvrige uafhængige personer.
- g) Den faktiske betaling af omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg foretages af den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder træffer anden afgørelse.

7.4 Det rådgivende udvalgs udtalelse

De kontraherende stater forventer, at udtalelsen indeholder:

- a) navnene på det rådgivende udvalgs medlemmer
- b) anmodningen; anmodningen indeholder:
 - de involverede virksomheders navne og adresser

- de involverede kompetente myndigheder
 - en beskrivelse af de nærmere forhold og omstændigheder i forbindelse med tvisten
 - en tydelig redegørelse for, hvad der kræves
- c) et kort resumé af forhandlingerne
 - d) de argumenter og metoder, som afgørelsen i udtalelsen bygger på
 - e) udtalelsen
 - f) det sted, hvor udtalelsen er afgivet
 - g) den dato, på hvilken udtalelsen er afgivet
 - h) underskrifter fra det rådgivende udvalgs medlemmer.

De kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse meddeles som følger:

- i) Når afgørelsen er truffet, sender den kompetente myndighed, som fik sagen forelagt, en genpart af de kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse til hver af de involverede virksomheder.
- ii) De kontraherende staters kompetente myndigheder kan aftale, at afgørelsen og udtalelsen kan offentliggøres fuldt ud, ligesom de kan enes om at offentliggøre afgørelsen og udtalelsen uden at nævne navnene på de involverede virksomheder og uden yderligere detaljer, som kan afsløre de involverede virksomheders identitet. I begge tilfælde er virksomhedernes samtykke påkrævet, og forud for offentliggørelsen må de involverede virksomheder over for de kompetente myndigheder, som fik sagen forelagt, skriftligt have bekræftet, at de ingen indvendinger har mod offentliggørelsen af afgørelsen og udtalelsen.
- iii) Det rådgivende udvalgs udtalelse affærdiges i tre (eller flere i tilfælde af trepartssager) originale eksemplarer, hvoraf et sendes til hver kompetent myndighed i de involverede kontraherende stater og et til Rådets Generalsekretariat til arkivering. Hvis der er enighed om, at udtalelsen skal offentliggøres, offentliggøres denne på originalsproget eller –sprogene på Kommissionens website.

8. Skatteopkrævning og rentebetaling under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer

- a) Det henstilles, at medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at der indrømmes virksomheder, som deltager i grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til voldgiftskonventionen, suspension af skatteopkrævningen på samme betingelser som dem, der gælder for virksomheder, som deltager i interne indsigelser/retssager, selv om disse foranstaltninger kan kræve lovgivningsmæssige ændringer i nogle

medlemsstater. Medlemsstaterne bør udvide disse foranstaltninger til også at omfatte grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne.

- b) Under forhandlingerne i forbindelse med proceduren med gensidig aftale bør en skattepligtig ikke påvirkes negativt af tilstedeværelsen af forskellige fremgangsmåder i forbindelse med betaling og tilbagebetaling af renter i det tidsrum, det tager at afslutte proceduren med gensidig aftale, og det henstilles derfor, at medlemsstaterne anvender en af følgende fremgangsmåder:
- skatten opkræves og tilbagebetales uden renter
 - skatten opkræves og tilbagebetales med renter
 - hver sag behandles for sig med hensyn til opkrævning eller tilbagebetaling af renter (eventuelt under proceduren med gensidig aftale).

9. Nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen

Medlemsstaterne bestræber sig på at undertegne og ratificere konventionen om nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest to år efter deres tiltrædelse af EU.

10. Afsluttende bestemmelser

For at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af kodeksen opfordres medlemsstaterne til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen om dens praktiske gennemførelse. På grundlag af disse rapporter vil Kommissionen aflægge rapport til Rådet og eventuelt foreslå ændringer i kodeksens bestemmelser.